

Тъ се плъзгатъ,
падатъ, ставатъ,
смъхории
чудни правятъ.

Но беда! —
леда припуха...
Въ мигъ дружината
се збърка...

Къмъ бръга, кой
както свари,
презъ глава въвъ
бъгъ удари!..

Но Радулко
нашъ се спжна
и въ дълбокото
затъна!..

Страшно вика
той и кръска,
изъ водата
рита, плъска!..

Разрева се
страшно Ради, —
нѣма кой да
го извади!..

Веселата
му дружина
въ бѣгъ ужасенъ
го отмина.

Бѣга, нито
се обръща!
Само Колъ
нашъ се връща!

И веднага
той се впуска
къмъ една
съседна кѫща.

Стълба вижда
тамъ, че има.
Безъ да пита,
той я взима...

Къмъ рѣката
я повлича:
въ помощь той
на Ради тича!

На леда я
бѣрзо слага,
цѣлъ на нея
Кольо лѣга...

За рѣцетъ
хваща Ради,
бѣрзо, живо
той го вади...

Съ рискъ дори
да се удави,
той успѣ да
го избави!